

Torsdag den 11. februar 1999 kl. 17.30

Indholdsfortegnelse (nederst)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Der er til mødet her udsendt en dagsorden med i alt 22 punkter. Jeg har endvidere modtaget 4 sager, som under forudsætning af forsamlingens tilslutning optages på dagsordenen.

Det drejer sig først om sag 71/99 om godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse, § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Preben Bille-Brahe, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 11. februar 1999 og indtil 1. april 1999. 2. stedfortræder, Lise Helweg, indkaldes, idet 1. stedfortræder Majbritt Kjær Klavsen efter det oplyste af arbejdsmæssige grunde er forhindret i at deltage i forsamlingens møder.

Det drejer sig for det andet om sag 75/99, godkendelse i henhold til § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Peter Skaarup, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 27. februar til 27. marts 1999, og som konsekvens af det ønsker, at 1. stedfortræder, Gunhild Legaard, indkaldes.

Det drejer sig for den tredje sags vedkommende om sag 76/99, en meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Lise Helweg midlertidigt indtræder som medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget, som delegeret til Amagerforbrænding og Vestforbrænding m.v., alt det, der fremgår af det omdelte papir.

Det drejer sig for det fjerde om sag 77/99, meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om, at Bo Hindkjær Pedersen midlertidigt indtræder som medlem af Økonomiudvalget under Peter Skaarups orlov.

Jeg foreslår, at den første sag behandles som første punkt på dagsordenen, og at de 3 følgende sager behandles i den nævnte rækkefølge efter punkt 20 på dagsordenen som de sidste sager på det åbne møde.

Jeg skal endvidere efter aftale med borgmester Søren Pind anmode om, at sag 54/99, punkt 15 på dagsordenen, udsættes til behandling i mødet den 4. marts, idet forudsætningen om, at der inden vedtagelse af lokalplanforslaget og kommuneplantillægget skal foreligge en operatøraftale om hoteldriften, først forventes opfyldt umiddelbart før den 4. marts 1999.

Så skal jeg sige, at jeg herudover har modtaget meddelelse fra borgmester Bo Asmus Kjeldgaard om, at han ikke deltager ved behandling af sag 61/99, punkt 22 på dagsordenen, fordi han er inhabil.

Jeg skal oplyse, at der vedrørende sag 58/99, punkt 7 på dagsordenen, på medlemmernes pladser er omdelt den oprindelige indstilling fra Sundheds- og Omsorgsudvalget om forslag til plejeboligplan, som ved en fejl ikke er optrykt som bilag til den foreliggende indstilling fra udvalget.

Jeg skal først høre, om der vedrørende de 4 førstnævnte sager er bemærkninger til, at de optages på dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Er der bemærkninger til, at sag 54/99 udsættes til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

behandling i mødet den 4. marts? (*Ophold*). Det er der heller ikke bemærkninger til.

Er der i øvrigt bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er den godkendt.

Udenfor dagsordenen

1) 71/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Preben Bille-Brahe, V, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 11. februar 1999 og indtil 1. april 1999. 2. stedfortræder Lise Helweg indkaldes.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Lise Helweg var rette stedfortræder, idet 1. stedfortræder Majbritt Kjær Klavsén af arbejdsmæssige grunde var forhindret i at deltage i forsamlingens møder.

Indkaldelsen blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi byder velkommen til Lise Helweg, der jo, som alle ved, tidligere har været medlem af forsamlingen og er et godt kendt ansigt. Vi glæder os til det fortsatte samarbejde.

(Forsamlingen rejste sig)

1) 64/99

Indstilling om udpegning af en vurderingsmand for vurderingsrådet i Børsen vurderingskreds i stedet for Inge A. Eberhardt, for perioden indtil 30. april 2002 (udpeges af Det Konservative Folkepartis Gruppe).

(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt, og overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene senere.

2) 65/99

Indstilling om, at Københavns Kommune i forening med Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og Frederiksberg Kommune indstiller til justitsministeren, at tidligere amtsborgmester Erling Tiedemann beskikkes som medlem og forhenværende hospitalsborgmester Jørgen Frederiksen beskikkes som suppleant til Dommerudnævnelsesrådet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

(Økonomiforvaltningen)

Hellen Hedemann (F): I SF finder vi det underligt, jeg vil ligefrem sige, at vi finder det besynderligt, at selv om der ikke i loven er pligt til at udpege både en mand og en kvinde, så synes vi alligevel, at det burde man have gjort. Man burde altså have indstillet en af hvert køn.

Vi lever faktisk i en tid, hvor flere oven i købet taler om positiv særbehandling af kvinder. Det er der jo ikke tale om her. Det ville blot være ganske naturligt, om ligebehandlingssystemet også fandt sted blandt de personer, der skal udpege medlemmer til det nyetablerede Dommerudnævnelsesråd. Måske burde man samtidig skele lidt til alderssammensætningen.

Så i SF indstiller vi, at indstillingen tilbagesendes med henblik på, at der indstilles såvel en mand som en kvinde til Dommerudnævnelsesrådet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Er der andre, der ønsker ordet? Der ligger en indstilling, og der er hertil stillet et ændringsforslag. Jeg gør opmærksom på, at sagen er drøftet med de øvrige i indstillingen nævnte kommunale parter.

Hellen Hedemann (F) stillede ændringsforslag om, at indstillingen tilbagesendes med henblik på, at der indstilles såvel en mand som en kvinde til dommerudnævnelsesrådet.

Ændringsforslaget blev forkastet med 36 stemmer imod 16.

Før stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B med undtagelse af Inger Marie Bruun-Vierø, P og D.

Undlod at stemme: Inger Marie Bruun-Vierø (B).

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 16.

Før stemte: A, V, O, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

3) 67/99

Indstilling om høring vedrørende Opgavekommissionens betænkning 1366 om "Fordeling af opgaver i den offentlige sektor".

(Økonomiudvalget)

Jens Johansen (F): Jeg vil gerne sige, at vi i SF faktisk er enige i det høringssvar, som er afgivet, og derfor også kan tilslutte os det.

Men vi har et problem med høringssvaret og den måde, det er blevet til på, idet vi mener, at de udvalg, hvis ansvarsområder bliver berørt af de ændringer, som er foreslået af Opgavekommissionen, nemlig Sundheds- og Omsorgsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, burde have været hørt som ressortansvarlige udvalg på de områder.

Derfor vil vi foreslå sagen tilbagevist til Økonomiudvalget med forpligtelse til at høre Sundheds-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

og Omsorgsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Subsidiært vil vi bebude, at debatten og spørgsmålet om de institutioner, som nævnes i høringssvaret, under alle omstændigheder vil blive rejst i de to nævnte udvalg.

Men ret skal være ret, derfor skal sagen tilbagevises til Økonomiudvalget.

Lars Hutters (L): Det er jo en omfattende sag, som er på dagsordenen her og nu, og som vi skal drøfte i Borgerrepræsentationen. Jeg må sige, at jeg ikke har haft mulighed for at læse alle tingene igennem, jeg har kun haft tid til og mulighed for at læse sammenfatningen i »Fordelingen af opgaver i den offentlige sektor«.

Men det jo en vigtig betænkning, som kan få indflydelse på den måde, som den politiske styring af den offentlige sektor kommer til at blive. Det har jeg konstateret i de anbefalinger, som Opgavekommissionen er kommet til, som der står i sammenfatningen på side 17 og 18, hvor der altså er fuldstændig enighed, hvad der jo er sjældent med alle de interesser, der har været samlet i kommissionen, om målsætninger og principper.

Efter at have tænkt lidt over det mener jeg, at på baggrund af en sådan enighed bør vi ikke mindst i Københavns Borgerrepræsentation leve op til, hvad vi selv har været med til at blive enige om. Jeg tænker på, at overborgmesteren har været et fremtrædende medlem af Opgavekommissionen. Så derfor fremsætter jeg som supplerende indstilling følgende:

»Alle medlemmer af Opgavekommissionen, inklusive regeringens partier, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, er enige i målsætningen ... (Uro i salen).

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Undskyld, det er ikke for at afbryde Lars Hutters, men jeg vil godt henstille til forsamlingens medlemmer, at man ikke snakker i en grad, så det kan være vanskeligt at høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen, og vanskeligt for den, der står på talerstolen, at samle tankerne.

Lars Hutters (L): »Alle medlemmer af Opgavekommissionen, inklusive regeringens partier, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, er enige i målsætningen, herunder første målsætning: »Opgavefordelingen bør sikre borgerne indflydelse på det offentlige system«, samt »princippet om demokratisk kontrol, hvilket udtrykker, at de offentlige myndigheder, der tilvejebringer offentlige goder, vælges ved direkte valg.«

I virkeligheden oplever borgerne, at borgernes indflydelse bliver mindre og mindre. Derfor er krisen for folkestyret voksende. Beslutningerne fjernes fra de folkevalgtes åbne beslutningsforum til lukkede selskaber, hvor for det første ikke-folkevalgtes interesser får den afgørende vægt i beslutningsprocessen på bekostning af folkevalgtes interesser.

For det andet holdes beslutningerne og beslutningsprocesserne hemmelige til skade for befolkningen og folkestyret.

For det tredje forhindres den offentlige debat af de lukkede og hemmelige beslutningsprocesser og beslutninger.

For det fjerde træffes beslutningerne i en lukket kreds som en tyv om natten, uden at befolkningen er inddraget i beslutningsprocessen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

I Københavns Kommune træffes væsentlige beslutninger til stor skade for københavnernes liv i lukkede selskaber, hvoraf følgende kan nævnes:

Hovedstadens Sygehusfællesskab, HS. Til eksempel: Næsten 90 pct. af københavnerne og et flertal i Borgerrepræsentationen ønskede Kommunehospitalet bevaret. Alligevel lukkede HS' ikke-folkevalgte bestyrelse med én stemmes flertal Kommunehospitalet.

Ørestadsselskabet, en ikke-folkevalgt bestyrelses dispositioner risikerer at sende en stor skatte-regning til københavnerne.

Bestyrelsen for Københavns Havn, en ikke-folkevalgt bestyrelse, forhindrer en helhedsplan for anvendelse af arealerne ved Københavns Havn trods massive krav om en helhedsplan fra københavnere, fra byplanlæggere, aviser og andre medier.

Borgerrepræsentationen forventer derfor nu, at de kommende forhandlinger mellem regeringen og Københavns Kommune fører til, at senest den 1. juli 1999 får Borgerrepræsentationen fuld demokratisk kontrol med sygehusene i København, med udviklingen af Ørestaden og med Københavns Havns arealer, samt som en konsekvens heraf, at de lukkede selskaber, HS, Ørestadsselskabet og bestyrelsen for Københavns Havn, afvikles.

Det er omdelt på pladserne, og det ønsker jeg inddraget.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der er ikke flere, der har bedt om ordet, selv om jeg ville have sagt, at det af Lars Hutters stillede ændringsforslag ville kunne indgå i de videre forhandlinger.

Er det forstået, Lars Hutters, som et ændringsforslag, der ønskes taget stilling til, eller er det sådan, at jeg, når jeg sender en svarskrivelse frem til ministeren, kunne vedlægge dette som Lars Hutters' synspunkt, så vi ikke tager stilling til ændringsforslaget her, men det er et synspunkt, som Lars Hutters har ønsket videreformidlet? (Lars Hutters: Ja).

Må jeg så sige til Jens Johansens og SF's forslag om at sende sagen tilbage, at i betragtning af, at der er svarfrist til mandag den 15., vil jeg anse det for at være mildest talt uheldigt, om der i denne fase af en i øvrigt 3 år lang proces skulle komme dette signal fra København, ikke mindst i lyset af den udtalelse, som John Winther, Frederiksbergs borgmester, og jeg er kommet med i kommissionen, og som et enigt Økonomiudvalg anbefaler, at forsamlingen tilslutter sig.

Om det konkrete kan jeg sige, at i det 3-årige arbejde, der har været i kommissionen, er selvsagt de relevante forvaltninger, i takt med at arbejdet er skredet frem, blevet inddraget. Ingen ved jo på nuværende tidspunkt, i hvilken udstrækning de forslag og elementer, der kommer fra kommissionen flertalsmæssigt, mindretalsmæssigt, materialiserer sig i egentlige forslag.

Hvis de gør det, vil de naturligvis blive behandlet høringsmæssigt, hvis det er lovforberedende arbejde, eller på anden vis i forhold til kommunerne, også København, og i forhold dertil naturligvis de relevante forvaltninger.

Hvis der er elementer i denne kommissionsbetænkning, hvor man i et udvalg eller en forvaltning anser, at det ville være sandsynligt, at det nok bliver gennemført, så synes jeg, at man skal påbegynde arbejdet med at gøre sig nogle overvejelser om konsekvenserne af det, hvis det måtte blive vedtaget.

Der er mange forslag i denne kommissionsbetænkning, formentlig både forslag, der bliver til noget, og forslag, der ikke bliver til noget. Og ingen ved jo, i hvilken udstrækning regeringen agter at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Modet 11. februar 1999

fremme de forslag, der måtte være. Så jeg vil fraråde, at man tiltræder SF's forslag.

Jeg forstår, at der ønskes afstemning.

Jens Johansen (F) stillede ændringsforslag om, at sagen blev tilbagevist til Økonomiudvalget med inddragelse af Sundheds- og Omsorgsudvalget samt Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Ændringsforslaget blev forkastet med 43 stemmer imod 9.

For stemte: F og L.

Imod stemte: A, Ø, V, O, C, B, P og D.

Indstillingen blev godkendt.

4) 50/99

Indstilling om godkendelse af ændring i Københavns Bymuseums vedtægter, således at Kultur- og Fritidsudvalget fremover udgør bestyrelsen med forbehold af Statens Museumsnævns godkendelse.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Kaja Jacobsen (F): Jeg skal gøre det meget kort. Dette er jo en meget lille sag. Jeg synes alligevel, at den viser nogle uheldige tendenser på kulturområdet for tiden, at alting skal centraliseres. Det har vi gjort meget i i løbet af det sidste års tid. Vi har lagt ikke så få fonde og bestyrelser osv. ind under Kulturudvalget.

Det er ikke nogen hemmelighed, at flere politikere i Kulturudvalget ønsker endnu mere af den slags. Det er, som om logikken er, at jo mere politikerne, de få, kan få lov til at bestemme, jo bedre bliver det sikkert for kulturen. Sådan har vi det bare ikke med kultur. Vi går ind for selvforvaltning, decentralisering, inddragelse af brugerne og inddragelse af medarbejderne på en anden måde. Det synes vi bedre om.

Det er store ord om en lille sag, men vi vil altså have indstillingen til afstemning.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg må indrømme, at vi har lidt svært ved at se, hvordan det skulle blive mere demokratisk eller sammenhængende, fordi der kun sad 6 medlemmer udpeget af Borgerrepræsentationen i forhold til, at det bliver 11. Det fremgår da heller ikke helt tydeligt, hvad det er SF ønsker rent præcist som styrelsesform. Det i sig selv umuliggør det, da vi alle sammen ønsker, at Bymuseet skal fortsætte.

Det er fuldkommen naturligt i forhold til den proces, vi har været igennem, at det ikke kun er en lille gruppe af politikere og politiske partier herindefra, som har indseende og indflydelse med Bymuseets drift, men at det bliver bredt ud til alle partier i virkeligheden, der er repræsenteret i udvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

Så derfor skal jeg anbefale, at man støtter forslaget.

Indstillingen blev godkendt med 36 stemmer imod 12.

For stemte: A, Ø, Bente Frost (V), O, C, P og L.

Imod stemte: F og V med undtagelse af Bente Frost.

Undlod at stemme: B.

5) 51/99

Indstilling om godkendelse af ændring af KUC's vedtægter, således at forretningsudvalget udvides fra 4 til 6 medlemmer.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Jens Kjær Christensen (Ø): (Afbrydelse). Nej, Martin Günter, jeg foreslår ikke, at hele Borgerrepræsentationen skal ind i forretningsudvalget, som man kan se. Det ville selvfølgelig indebære visse fordele, mange ville måske få indseende i interessante sager.

Men jeg foreslår i forlængelse af det synspunkt, at det nu handler om at skabe de bedste betingelser for KUC, det handler også om at skabe en ledelsesmæssig pondus, som ikke eksisterer i dag, det handler også om at bryde med fortidens lukkede beslutningsproces i et lille forretningsudvalg, det handler om at give bestyrelsen både ansvaret, indseendet og muligheden for faktisk at handle, at der slet ikke skal være noget forretningsudvalg.

I de tilsvarende organer, vi har her i kommunen, har vi ikke noget forretningsudvalg, så jeg kan ikke se, hvorfor vi skal have et forretningsudvalg i KUC. Det er den enkle begrundelse.

Jeg kan berolige SF i denne situation med, at der er masser af brugere i bestyrelsen. Det er ikke det, diskussionen handler om.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det bliver forstået som at Jens Kjær opretholder forslaget fra udvalget.

Lars Hutters (L): Jeg vil egentlig meget gerne have uddybet Jens Kjærs og Enhedslistens opfattelse af, at forretningsudvalget skal fjernes fra KUC, fordi det skal da ikke være nogen hemmelighed, hvad jeg også gav udtryk for under punkt 3 her i dag, at jeg er stærkt imod lukkede bestyrelser og forretningsudvalg osv.

Men så vil jeg godt ligesom have forklaret: Er det så meningen, at det arbejde, der bliver foretaget af forretningsudvalget, skal foretages af bestyrelsen, eller hvordan og hvorledes? Fordi jeg må blankt indrømme, at så grundig indsigt har jeg altså ikke i KUC.

Jeg vil egentlig godt have uddybet, hvordan man forestiller sig i Enhedslisten, hvis det bliver indstillet, at forretningsudvalget skal fjernes, at arbejdet i det daglige så skal foregå. Det mangler jeg altså at få indsigt i.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det vil Jens Kjær svare på i 2. runde, som starter

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

nu.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, det vil jeg meget gerne svare på, Lars Hutters.

Ligesom i andre organisationer er der jo en ansat ledelse. Det, der er vores synspunkt, er at forsøge at lave en reel demokratisering af beslutningsprocesserne i KUC. Som i andre bestyrelser fastlægger man simpelt hen, hvad den daglige ledelses ramme er for handlinger. Det foregår også i KI, Københavns Idrætsanlæg, så det er ikke særlig mystisk det her.

Det tvinger til gengæld hele bestyrelsen til faktisk at diskutere, hvilke retningslinjer der skal administreres ud fra. Det bliver ikke bare et spørgsmål i bestyrelsesarbejdet om at tage til efterretning, hvad forretningsudvalget har besluttet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutters ser ud til at være tilfreds. Ikke flere har begæret ordet. Forhandlingerne er afsluttet.

Jens Kjær Christensen (Ø) stillede ændringsforslag om, at KUC's forretningsudvalg afskaffes.

Ændringsforslaget blev forkastet med 42 stemmer imod 8.

For stemte: Ø og L.

Imod stemte: A, F, V, O, C, B og P.

Indstillingen blev godkendt.

6) 62/99

*Indstilling om forelæggelse til orientering af rapport om "Fremtidens gymnasium og HF-kursus 1998" som grundlag for gymnasie- og hf-planlægningen.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)*

Borgmester **Per Bregengaard**: For tiden vælter børnene jo ind i folkeskolerne. Om nogle år vil dette børneboom rykke op i ungdomsuddannelserne, og det er jo meget rart at forudse den situation og prøve at analysere, hvad der sker, og hvad der bør gøres. Derfor er der udarbejdet denne rapport om fremtidens gymnasium og hf-kursus.

Det, rapporten skal bruges til i det videre arbejde, er at se på, hvordan man kan udbygge gymnasier og hf. Det vil på den måde indgå i Uddannelses- og Ungdomsudvalgets arbejde og forhåbentlig i forslaget til Budget 2000.

Ligesådan vil forvaltningen arbejde videre med, hvorledes man kan få den tilstrækkelige kapacitet og ligesådan for planer om reovering af gymnasier og hf-kurser. Ligesom på folkeskoleområdet trænger dette område også til en kærlig hånd.

Det er baggrunden for rapporten og planerne for dens fremtidige anvendelse.

Lars Hutters (L): Der udarbejdes jo mange rapporter. Der er også udarbejdet rapporter om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

Danmark som foregangsland, og jeg tror også, der er udarbejdet noget lignende om Københavns fremtid. Det er gode visioner, der findes i mange af de rapporter. Det er der jo sådan set også i denne rapport.

Jeg var til en høring på Østerbro i søndags, hvor i øvrigt flere af Borgerrepræsentationens skolepolitikere og i hvert fald en fra Bygge- og Teknikudvalget, formanden for Den Socialdemokratiske Gruppe. Der var der en forsker, der fortalte om den meget store forskel, der var imellem f.eks. børnehaveklasserne og de meget dårlige forhold, der var for gymnasieeleverne, med arbejdsrum, som, hvis man havde brugt Arbejdstilsynet, formentlig ville blive lukket. Jeg tror i øvrigt, vi så noget af det i TV2/Lorry.

I Sverige er det sådan, at Arbejdstilsynet kan gribe ind, også i skolernes arbejdsmiljø, men det kan de åbenbart ikke her i København og i Danmark.

Men det, som forskeren ganske klart forklarede os, der var til stede på høringen, var, at hvis der ikke snart skete noget på dette område, så kom der varige skader i børns og de unges mulighed for at uddanne sig til det, der så flot hedder Danmark som foregangsland.

Jeg trækker dette frem, fordi der – og det tror jeg sådan set, vi er mange i Borgerrepræsentationen, der mener – nu skal ske noget på dette område.

Jeg kunne godt tænke mig at forespørge borgmesteren på området, Per Bregengaard, hvad der sker for, at denne ganske udmærkede rapport kan blive realiseret. Hvornår kommer der noget handling på det, så vi ikke skal høre, at gymnasieeleverne skal vandre rundt og dårligt har lokaler, hvor de kan udføre det arbejde, som er vigtigt, hvis de skal videre frem i deres uddannelse?

Jeg må da gætte på, at Per Bregengaard er enig med mig i, at vi ikke kan blive ved med at være bekendt, at der på mange gymnasier, som Københavns Kommune har ansvaret for, faktisk er utroligt dårlige forhold.

Så jeg vil gerne bede Per Bregengaard om at oplyse over for Borgerrepræsentationen vedrørende den udmærkede rapport, som jo klart understreger et kæmpestort behov for, at der nu bliver ombygget og bygget og hvad ved jeg, hvornår vi ser, at der bliver arbejdet økonomisk for, at det kan blive opfyldt. Det vil jeg godt spørge Per Bregengaard om.

Borgmester Per Bregengaard: Rapporten er jo oplæg til et arbejde og de ønsker, Lars Hutters fremstiller heroppefra.

Jeg vil sige, at der sker noget, det kommer i gang. Lige så snart Borgerrepræsentationen lader millionerne rulle til udbygning og reovering af gymnasierne, så skal vi være der som et søm, og planerne skal ligge derinde.

Men det er et spørgsmål om i første omgang prioriteringerne i Budget 2000. Kan vi få udarbejdet nogle helhedsplaner – det kom jo ikke ind i dette års budget – for de enkelte gymnasier, således at man kan tage fat på problemstillingen og være beredt, når elevtallet vokser derude.

Så vil jeg sige til Lars Hutters, at manganen en børnehaveklasse også vil lukke, hvis man overførte Arbejdstilsynets regler på børnenes forhold. Det er ikke alle steder, de har de ideelle forhold. Pladsen er snæver mange steder.

Det er den også i gymnasiet. Man må dog sige, at for tiden er der alt andet lige færre i gymnasierne og hf, end der var for nogle år siden. Begge hænger sammen med, at ungdomsårgangene bunder. Så det er nok her for tiden, vi ser den største plads til gymnasie- og hf-ungdommen både set i et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Modet 11. februar 1999

historisk perspektiv og i et fremtidsperspektiv, medmindre Borgerrepræsentationen virkelig tager skeen i den anden hånd og prioriterer dette område, og det ser jeg selvfølgelig meget gerne.

Lars Hutters (L): Borgmesteren har jo det konkrete indblik i, hvad der forefindes af hensigtsmæssige og ikke mindst uhensigtsmæssige arbejdsmiljøer på de københavnske skoler såvel i børnehaveklasser som i gymnasier.

Jeg må sige, at det er da meget ubehageligt at høre, at man allerede i børnehaveklasserne starter med, at der bydes et arbejdsmiljø, som Arbejdstilsynet, hvis det fungerede, egentlig ville lukke øjeblikkeligt.

Jeg må sige, at sådan som jeg i hvert fald har fået det forklaret, selv om der ikke er et voldsomt pres på gymnasierne i øjeblikket, så fik jeg da skitseret konkret 2 gymnasier på den pågældende høring, hvor den pågældende forsker klart i hvert fald for mig konkretiserede, at sådan noget burde simpelt hen ikke fungere.

Der blev f.eks. nævnt Østre Borgerdyd Gymnasium på Østerbro, hvor han vistnok selv var forældrerepræsentant, og hvor det efter hans opfattelse var meget forkert, at man blev ved med at have de meget dårlige lokaleforhold m.m.

Jeg forventer derfor, at der i den budgetprocedure, som er i gang frem til det kommende Budget 2000, kommer en god indstilling fra borgmesteren og ikke mindst fra Uddannelses- og Ungdomsudvalget, hvor vi viser, at når vi om lidt formentlig enstemmigt vedtager denne rapport i aften, så forpligter vi os altså også til, at det ikke bare er nogle flotte ord på et stykke papir, men at vi giver tilsgavn til børn og de unge københavnere om, at vi i det kommende budget vil gøre noget ved det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi er i gang med 3. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil sige til Lars Hutters, at Arbejdstilsynet fungerer. Det, jeg sagde, var, at arbejdsmiljøloven ikke gælder for børn, og hvis man overførte den til børn, så tror jeg nok, der var noget at komme efter.

Jeg må også gøre Lars Hutters lidt ked af det. Det er ikke borgmesteren, der indstiller til udvalget, men selvfølgelig vil jeg via mit arbejde i udvalget sørge for, at der kommer fokus på dette område, og de andre 10 udvalgsmedlemmer tror jeg også vil diskutere dette intenst i forbindelse med udvalgets arbejde med budgettet.

Så Lars Hutters kan sove roligt. Hvad der i den sidste ende kommer ud af det, når Borgerrepræsentationen skal stemme om budgettet for år 2000, er svært at spå om.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det vil Lars Hutters måske prøve.

Lars Hutters (L): Jeg skal sige til borgmester Per Bregengaard, at jeg vil da forfærdelig gerne sove roligt om natten, ingen som helst tvivl om det.

Og hvis borgmesteren med sine bemærkninger i aften hjælper med til, at de problemer, som de nuværende og kommende gymnasieelever, som går på de københavnske gymnasier, har, bliver løst, så er jeg da utrolig glad for det.

Jeg vil lige sige, at jeg mener, jeg meget omhyggeligt formulerede, at når Uddannelses- og Ung-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

domsudvalget behandler selve de kommende budgetforslag fra udvalget, så går jeg da ud fra, at borgmesteren som leder af forvaltningen medvirker til, at man bedst muligt får oversigt over, hvad der er nødvendigt.

Så derfor sluttede jeg selvfølgelig også af med at sige, idet jeg selvfølgelig udmærket godt kender vores vedtægter herinde i bystyret, at når vi om lidt formentlig enstemmigt, med tilslutning fra samtlige borgerrepræsentanter og herunder også samtlige medlemmer af Uddannelses- og Ungdomsudvalget, vedtager det her, så mener jeg, at man siger ja til, at nu skal der altså ske noget på dette område.

Så jeg vil bare hjælpe til med, at borgmesteren også sørger for, at både jeg og andre får en rolig nattesøvn.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, og den kan jo begynde nu, ser det ud til. Der er ikke flere, der har begæret ordet. Der skal ikke besluttes substansmæssige ting her. Samlet set er der tale om, at indstillingspunkterne er en reel tagen til efterretning det arbejde, der er foretaget. Indstillingen er tiltrådt, og Lars Hutters, sønnen kan begynde.

Orienteringen blev taget til efterretning.

7) 58/99

*Indstilling om forslag til plejeboligplan for Københavns Kommune.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)*

Borgmester **Peter Martinussen**: Denne sag har været længe undervejs gennem det kommunale system. Forslaget til plejeboligplan, som vi forhåbentlig ender med at vedtage med et, håber jeg da, meget bredt flertal her i aften, blev faktisk første gang forelagt Borgerrepræsentationen tilbage den 11. december 1997, altså i den forrige forsamling.

Planen har siden været behandlet adskillige gange, også i det nye Sundheds- og Omsorgsudvalg, har endda nået frem til Borgerrepræsentationen, det gjorde den den 27. august sidste år, hvor den blev inddraget i diskussionerne omkring kommunens budget. Den kom tilbage til Sundheds- og Omsorgsudvalget, og nu prøver vi så igen.

På denne baggrund og med dette lange forløb er der måske ikke så meget at sige til, at den foreliggende trykte indstilling, der er på bordene i dag, den, der hedder sag 58/99, kan være en anelse svær at finde rundt i. Det tror jeg, vi alle sammen synes, uanset hvad synspunkt vi i øvrigt har på de enkelte forslag.

Derfor vil jeg tillade mig med hjælp også af den fotokopi, jeg ved, man har fået af den tidligere indstilling, den, der hed 418/98, at understrege, hvad det er man stemmer for, i hvert fald hvis man følger den indstilling, som flertallet i Sundheds- og Omsorgsudvalget har gjort, en indstilling, som jeg selvfølgelig vil bakke op omkring.

Så vedtager man nemlig den oprindelige indstilling vedrørende plejeboligplanen. Det er den, der fremgår – det er næsten nemmest at se den på den gamle fotokopierede – af sag 418/98, altså at ple-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

jeboligplanen danner grundlag for vores tilvejebringelse af tidssvarende plejeboliger i de kommende år under hensyntagen til kommunens økonomiske muligheder.

Desuden vedtager man de 2 »at«-punkter, som Sundheds- og Omsorgsudvalget allerede sidste år valgte at tilføje, nemlig at man lægger vægt på, at nybyggeri af plejeboliger primært søges gennemført i bydele, der er underforsynet med sådanne boliger. Og det andet, at ombygning af utidssvarende plejehjem til moderne plejeboliger ikke sker i hurtigere takt, end at der til stadig opretholdes et acceptabelt serviceniveau.

Så endelig et forslag mere, som kom til her i den sidste fase, et godt forslag, som også fremhæver noget fra plejeboligplanen. Det finder man så til gengæld i den nye indstilling – jeg beklager denne forvirring, men alligevel – sag 58/99, højre spalte på forsiden, et forslag stillet af Inger Marie Bruun-Vierø i udvalget, nemlig:

»at 1- rums boliger og de små plejehjem kan indgå som boligform til særlige formål, f.eks. skærmede enheder for demente eller andre grupper med særlige behov for tryghed og nærhed.«

Det er disse forslag, som flertallet i Sundheds- og Omsorgsudvalget har valgt at sende med. Det er vores håb, at man med disse forslag i aften kan afslutte behandlingen af denne plejeboligplan med en vedtagelse.

Det var så teksterne, og jeg tror, det er vigtigt at understrege, hvad det egentlig er vi vedtager, og hvad det er, vi ikke vedtager, når vi går ind for denne plejeboligplan.

Der er grund til først og fremmest at fastslå, at plejeboligplanen i første række handler om at fastlægge de generelle retningslinjer for den fysiske udformning og indretning af fremtidens københavnske plejeboliger. Man kan sige, at med en vedtagelse af planen lægges der en standard for plejeboligbyggeriet, hvad enten dette udmønter sig nybyggeri eller i ombygning af nogle af vores utidssvarende plejehjem.

Det centrale i disse retningslinjer er hovedreglen om, at en tidssvarende plejebolig indeholder 2 rum, så der er mulighed for både en stue og et soveværelse, med indbygget køkkenenhed, med eget toilet og bad, hvortil kommer, at der i øvrigt er fælles opholdslokaler og servicearealer i passende omfang i tilknytning til boligen.

Dette udelukker ikke – ingen regel uden undtagelse – at 1-rums plejeboliger kan komme på tale, hvor særlige hensyn tilsiger det. Det fremgår af planen og bliver yderligere trukket frem af det tredje ændringsforslag eller tilføjelsen, som jeg nævnte før.

Med baggrund i de relativt mange umoderne plejehjem, som vi har i København i dag, er det naturligt, at plejeboligplanen i vid udstrækning beskæftiger sig med denne ombygningsproblematik. Jeg vil dog også ved denne lejlighed understrege, at ombygningstakten ikke fastlægges i plejeboligplanen, men besluttet af Borgerrepræsentationen i forbindelse med den løbende tilpasning, vi gerne vil have af plejeboligkapaciteten, og selvfølgelig også under hensyntagen til kommunens økonomiske muligheder. Det sidste skal man jo altid holde sig for øje.

Jeg siger også dette, fordi som led i debatten om budgettet for i år blev der stillet et ændringsforslag mere. Det var faktisk det, der gjorde, at forslaget røg tilbage til en ekstra tur i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det forslag er der i virkeligheden taget stilling til i forbindelse med, at et flertal tilsluttede sig budgettet for i år. Vi har hermed gjort op med, hvad kapaciteten bør være i indeværende år, en debat, vi vender tilbage til. Jeg understreger, at det ændrer man ikke med vedtagelsen af plejeboligplanen i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

Plejeboligplanen handler som sagt om én bestemt type boliger for ældre, nemlig plejeboliger, deraf navnet. Det fremhæver jeg for at understrege, at planen på ingen måde afskærer os fra i øvrigt at udvikle, igangsætte og forbedre en lang række andre tiltag i den samlede omsorgsindsats for vore ældre, herunder også på boligområdet.

Lad mig blot her i flæng nævne etablering af flere aflastningstilbud, nye dagaktiviteter, særlige demenstilbud, aktivitets- og træningscentre, akutstuer, forebyggende hjemmebesøg, hjælpemidler, handicapvenlige ændringer af ældres boliger m.v., m.v., alt sammen noget, som vi i øvrigt er i fuld gang med at forbedre eller iværksætte.

Også med hensyn til andre former for boliger til ældre er vi i gang med at undersøge noget, som jeg lægger meget vægt på, hvorledes kommunen kan medvirke økonomisk og på anden måde med etablering af andre boligformer for ældre, f.eks. bofællesskaber.

Endelig vil jeg gerne som en sidste ting i denne rundtur i plejebolig- og ældreverdenen nævne de små plejehjem, som jo i plejeboligplanen er henskudt til en særskilt undersøgelse og vurdering af deres fremtidige anvendelsesmuligheder.

En arbejdsgruppe, hvori både Sundhedsforvaltningen og Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har deltaget, har for nylig afgivet et samlet forslag herom. Forslaget, som for tiden er sendt i høring hos en række berørte institutioner og forvaltninger, ældreråd m.fl. med henblik på en efterfølgende forelæggelse i de politiske udvalg, peger foreløbig på, at der også her synes at ligge en række muligheder for at skabe nye boformer og andre tilbud for bl.a. vore ældre, men måske også for andre grupper. Det hænger måske i virkeligheden også smukt sammen med et af de forslag, der er i aften.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale flertalsindstillingen fra Sundheds- og Omsorgsudvalget til vedtagelse i aften, så vi i Københavns Kommune kan sige, at også på dette punkt er vi godt rustet. Vi har en god plejeboligplan, der siger, hvad standarden bør være. Diskussionen om, hvor mange plejeboliger der skal være, tager vi så i forbindelse med budgetter og andet.

Bente Møller (Ø): Enhedslisten er helt enig i de grundlæggende principper i plejeboligplanen om, at vi skal have omdannet mængden af plejeboliger i København til tidssvarende, moderne boliger. Men vi er meget bekymrede for, hvordan ombygningstakten bliver, fordi vi i øjeblikket er underforsynet med plejeboliger.

Nu er det jo sådan, at de 2 oprindelige »at«'er i den indstilling i dag er blevet til 1 »at«. Men hvis nu man kravler 3 linjer op fra neden af, ser man, at der står: »samt at der løbende sker en tilpasning af plejeboligplanen som forudsat i forslaget til plejeboligplan.«

Det handler jo lidt om, hvilken ombygningstakt der skal være. Det synes vi er for upræcist, og derfor vil vi gerne sammen med SF og Dansk Folkeparti genfremsætte det udmærkede ændringsforslag, Grete Henius og Martin Geertsen fremsatte, sidst plejeboligplanen var til behandling her i salen, og som var årsag til, at den blev tilbagesendt til udvalget. Det vil jo også give Venstre og Konservative en chance for at vise, at de mener det, de siger, alvorligt.

Marlene Krogh (F): Jeg vil starte med at sige, at SF ikke er imod, at man ombygger nogle af de meget utidssvarende ældreboliger, vi har. Men vi er bekymrede over den udvikling, tingene tager, når det skal gå så stærkt, og at vi ikke kan se en helhedsplan i, hvordan og hvorledes man vil tage

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

højde for, at 51 pct. af de ældre, som i dag er 60 år og derover, bor under forhold i København i små 2-værelses-lejligheder uden eget toilet og bad og med en kvadratmeterstørrelse på under 50.

Det bekymrer os meget, og jeg kan kun henvise til det, Bente Møller også var inde på, at vi synes, det klart fremgår af sagens materiale, at der ikke er taget højde for det. Ud over at man siger, at det er i forhold til økonomien så mener jeg alligevel, at man skal sikre, at der er plads til vores ældre ... (Uro i salen) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Undskyld, det er Marlene Krogh, der har ordet.

Marlene Krogh (F): Vi ser også med bekymring på den store isolation af de ældre, som kan ske, hvis ikke de får de tilbud, de skal have. Vi ved også på forhånd, hvad der kan ske: Der vil opstå flere former for sygdomme, og man vil på længere sigt også se en større tilgang til de psykiatriske hospitaler.

Derfor mener vi, at man må tage denne plan alvorligt, og derfor mener SF også, at vi skal gå ind og sikre, at de ældre får en ordentlig pladsgaranti. Det er ikke med denne plejeboligplan, og det finder vi ikke særlig hensigtsmæssigt.

Martin Geertsen (V): Det er jo rigtigt, som sundhedsborgmesteren siger, at det ikke er første gang, vi har denne sag på dagsordenen.

Man kan måske også sige, at en så vigtig beslutning som den, vi tager, altså principperne for boligmassen for vores fremtidige ældre, måske kræver mere end én behandling. Der har jo været tale om en endog meget grundig behandling her i salen, men også i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

I Venstre er vi selvsagt enige i de overordnede målsætninger, i de principper, som plejeboligplanen lægger op til. Vi er enige i den overordnede målsætning, at fremtidens ældre skal tilbydes bedre boligforhold end de forhold, vi i dag er i stand til at tilbyde.

På Sundheds- og Omsorgsudvalgets tur rundt på en række københavnske plejehjem i 1998 fik vi sådan et indblik, ganske vist begrænset, men dog et indblik i de forskellige forhold, som vi tilbyder kommunens ældre.

Det var ikke det hele, der fik hverken Bente Møller eller undertegnede til at råbe hurra. På en del københavnske plejehjem er det, man vil kalde den fysiske privatsfære, meget begrænset. For nu at bruge en socialdemokratisk punchline, så er der nok ikke nogen tvivl om, at vi kan gøre det lidt bedre.

Mange af de værelser, for det er jo det, der er tale om, vi byder vores ældre, er meget, meget små, og de er faktisk ikke værdige for den del af befolkningen, som for manges vedkommende har slidt og slæbt hele livet for at få en tilværelse til at hænge sammen. Vi skal jo huske, at det, vi har brugt meget tid på at diskutere i denne forsamling ved talrige lejligheder, er jo, at det ikke er den stærkeste del af ældregruppen, som vi indkvarterer på vores plejehjem.

Alene af disse grunde støtter Venstre selvfølgelig tanker om, at fremtidens ældrebolig er en 2-rums bolig med eget køkken, med eget toilet, eget bad.

Vi tror også, at de nye principper er nødvendige, ganske enkelt fordi der nok ikke hos fremtidens ældregruppe vil herske den samme form for ydmyghed, som der hersker i min og andres forældre-generation. Fremtidens ældre vil ganske enkelt stille større krav til boligen, ligesom de vil stille

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

krav til mange andre af velfærdssamfundets ydelser og tilbud.

Men selv om Venstre står bag disse principper om 2-rums bolig med hvad deraf følger og alle de andre gode intentioner, der ligger i plejeboligplanen, så er Venstre i denne sag som i så mange andre nervøs ved, at vi kaster os ud i en alt for stringent model, hvor der ikke bliver plads til forskellighed.

Ligesom vi skal huske på, at fremtidens ældre vil stille større krav for så vidt angår boligforholdene, og berettiget stille større krav, så skal vi også huske, at fremtidens ældregruppe jo er lige så forskellig som alle andre mennesker. Det betyder selvsagt også, at fremtidens ældrebefolkning stiller forskellige krav og har forskellige behov.

Derfor støtter Venstre selvfølgelig, og vi synes, det er et væsentligt ændringsforslag, Inger Marie Bruun-Vierø har stillet, som giver noget mere fleksibilitet. Det giver mulighed for, at vi med plejeboligplanen i hånden kan skabe nogle andre tilbud for de grupper af ældre, som ikke er, hvad skal man sige, mainstream-ældre. Det gælder bl.a. for de demente, som er blevet beskrevet i forslaget.

Vi skal altså også huske i den forbindelse, at der er andet end fysiske rammer. Der er også noget, der hedder miljø, der er noget, der hedder samhørighed på det enkelte plejehjem, og det er også væsentligt, måske mere væsentligt end fysiske rammer.

Må jeg så ikke sige til Enhedslisten og ikke mindst SF, som jeg troede var kommet ud af hængekøjen, SF er jo på det seneste kommet med nogle meldinger i forhold til de kommende budgetforhandlinger, som indicerer, at nu er man altså rigtig klar til at tage ansvar, at i denne sag om plejeboligplanen, som er en væsentlig sag for fremtidige generationer, skal vi så være vidne til, at det åbenbart er hul snak. Når det kommer til stykket, når det drejer sig om at tage konkret politisk ansvar, ja, så er man altså stadig væk ikke i stand til det, så er man stadig væk ikke kommet ud af hængekøjen. Jeg synes, det er en skam.

Jeg håber på, at Marlene Krogh og andre gode folk i SF vil prøve at konkretisere lidt mere, hvad det er man mener med, at nu vil man ud og tage politisk ansvar, nu vil man prøve at konkretisere, hvad det er for nogle meldinger, man er kommet med i relation til budgettet for år 2000, der vil man tage ansvar. Lad os nu se det udmøntet konkret også i denne sag.

Til allerallersidst vil jeg sige til SF og Enhedslisten, at vi er glade for at have kunnet inspirere SF og Enhedslisten i forhold til det ændringsforslag, vi i sin tid fremsatte.

Det, jeg finder er bemærkelsesværdigt, er, at det var os og ikke SF og Enhedslisten, som kom med disse ændringsforslag, første gang vi havde plejeboligplanen på dagsordenen. Vi er klar over, og det ved SF og Enhedslisten også, at det var for at opnå nogle konkrete resultater i forbindelse med budgettet for 1999, og en lang række af de resultater fik vi faktisk igennem i relation til budgettet for 1999. Men der var SF og Enhedslisten heller ikke parat til at komme ud af hængekøjen og tage et politisk ansvar.

Grete Henius (C): Vi Konservative er glade for, at der er taget initiativ til denne store plejeboligplan, som drejer sig om, hvorledes kommunen på bedste måde kan tilvejebringe plejeboliger, plejehjemslignende boliger til vore gamle københavnere.

Det betyder nu altså ikke, at vi på alle områder er fuldt og helt tilfredse og trygge ved planen. Vi er naturligvis tilfredse med, at boligerne til vores gamle borgere bliver bedre og større gennem sammenlægninger af små og gammeldags værelser og rum og boliger.

Men vi er ikke helt overbevist om, at der vil være boliger nok til de kommende års behov. I øje-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

blikket er der jo en del færdigbehandlede patienter på vores hospitaler, og det er patienter, som venter på en plejehjemsplads eller en plejeboligplads.

Selvfølger man lynhurtigt afskaffe sådan en venteliste. Det gør man jo bare ved at sende patienterne hjem. Lynhurtigt kan man så få ryddet sådan en liste, selv om det måske ikke vil være helt hensigtsmæssigt bare at sende gamle og svage mennesker hjem i deres egen bolig, hvor de så kan falde om og måske brække et eller andet for så atter at komme på hospitalet.

Men vi Konservative håber nu altså trods alt dette, at man ikke vil løse problemet med eventuelt manglende plejeboligpladser på den måde, at man blot sender patienterne hjem i deres eget hjem, selv om de egentlig burde være i en plejebolig. Vi håber især, og jeg håber især, at min lille tvivl på dette område må blive gjort til skamme, fordi den forhåbentlig er ubegrundet.

Jeg vil være glad for på et eller andet tidspunkt at kunne sige til mig selv: Nå, der tog du fejl, der var du for pessimistisk. Det håber jeg, at jeg en dag vil kunne sige til mig selv, sådan at vi ikke skal komme til at fortryde vores oprindelige forslag, som jo også Martin Geertsen nævnte, om, at der ikke må nedlægges plejehjem i hurtigere takt end den takt, hvormed nye boliger etableres.

Det forslag har vi trukket tilbage, fordi vi synes, at vi gennem forhandlinger nåede frem til en løsning, som var tilfredsstillende – ikke for os, det er ikke os, det drejer sig om, det drejer sig om borgerne – for de borgere, der har behov for at komme på plejehjem eller i en plejehjemslignende bolig.

Vi er især glade for, at det igennem forhandling lykkedes os – her må jeg sige tak til Venstre og De Radikale – at få bevaret Store Tuborghjemmet på Østerbro, som har givet så god pleje og boligophold for demente borgere. Det er jo netop et enestående eksempel på, at det ikke er kvadratmeter og forkromede køkkener og badeværelser, det drejer sig om. Især når det drejer sig om demente, er det helt andre værdier, det handler om.

Men vi er, som jeg begyndte med at sige, glade for, at man overhovedet har taget initiativ til at lave et så omfattende stykke arbejde, og vi kan tilslutte os de intentioner, der ligger i forvaltningens indstilling.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Inger Marie Bruun-Vierø ... (Afbrydelse). Vi er stadig væk i 1. runde, Marlene Krogh, og jeg mener, vi skal fastholde princippet om, at 1. runde er uantastet af korte bemærkninger.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): O.k. men så kan jeg trøste dig med, at jeg kommer med et meget kort indlæg, selv om det er en utrolig vigtig sag.

Når jeg vil gøre mit indlæg kort, så er det fordi jeg helt kan tilslutte mig borgmester Peter Martinussens fremlæggelse. Jeg synes, det gav en meget god fremstilling af den diskussion, der har været i udvalget, og baggrunden for, at der nu er kommet de 3 afstemningstemaer.

Så har jo både Martin Geertsen og Grete Henius suppleret med nogle uddybende bemærkninger hertil. Jeg kan faktisk også gøre de bemærkninger til mine, fordi det er præcis de ting, som vi har været omkring, og som har været vigtige for de partier, jeg her har nævnt.

Jeg synes, at det forslag til plejeboligplan, vi skal tage stilling til, er et rigtig godt og bredspektret forslag. Det er en god og bredspektret plan, der rummer muligheder for differentierede løsninger, og der er mulighed for fleksible tilpasninger i forhold til borgerne, og det er jo det, det handler om. Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

handler jo ikke om at give ens ydelser til alle, men det handler om at kunne lave noget bredspektret, som imødekommer det enkelte menneskes behov. Jeg synes, vi simpelt hen har formået at ramme det hensyn, som er så fantastisk vigtigt.

Det eneste »at«, jeg vil knytte en lille ekstra bemærkning til, er det, der handler om, at der løbende skal ske en tilpasning af plejeboligplanen som forudsat i forslaget til plejeboligplan.

Der er det Det Radikale Venstres opfattelse, at der skal være et tilstrækkeligt antal plejeboliger, og jeg ved, at vi bestemt ikke er ene om at have det synspunkt. Det er der også givet udtryk for fra alle sider indtil nu.

Det, jeg vil føje til, er, at vi mener også, at i takt med at boligstandarden i København bedres, så vil det være muligt at bo længere i eget hjem. Så ud over plejeboliger er det lige så vigtigt at bedre den generelle boligstandard. Jeg har hele tiden været lidt ængstelig med hensyn til, at vi kom til at overdimensionere dette område, fordi vores generelle boligstandard var alt for dårlig.

Så, det jeg bare vil minde om nu, er, at vi heller ikke må forsømme den anden del af det, for der bor også ældre medborgere. Der bor folk, som på et eller andet tidspunkt bliver ældre, og det er jo også hele omdrejningspunktet, hvis vi skal fastholde børnefamilierne.

Så ud over denne fortræffelige plan en appel om, at vi fastholder synspunktet om en generel forbedring af vores boligstandard til gavn for både ældre og yngre borgere her i kommunen. Det er nogle synspunkter, der skal have lige prioritet.

Men som sagt tilslutter vi os indstillingen, og vi glæder os over, at vi nu har så godt et grundlag for det videre arbejde.

Lars Hutter (L): Jeg kan forstå på de fleste ordførere, at der er vældig god tilfredshed med, hvad der sker på dette område. Det lyder da også vældig godt, at man fremlægger forslag til plejeboligplan for Københavns Kommune. Det indicerer jo, at man har en god plan, sandsynligvis, for de ældre.

Herinde i Borgerrepræsentationen, hvor der er en fredsommelig, glædelig stemning om, at vi snart skal hjem, er det jo rart at få noteret sig, at det er altså noget, som borgmester Peter Martinussen og Sundheds- og Omsorgsudvalget med forvaltningen bagved virkelig gør noget ved.

Peter Martinussen holdt jo en lang tale om, hvor alting var så forudset af Københavns Kommune, og at alt var så godt for de ældre. Martin Geertsen fra Venstre fulgte op med, at her fungerede velfærdssamfundet. Man sikrede værdighed for de ældre med det her. Fremtidens ældreboliger vil simpelt hen blive noget af det bedste og det bedste og det bedste.

Jeg kan jo høre på de pågældende ordførere, at enten ved de ikke, hvad virkeligheden er, eller også vil de ikke indrømme det. Sagen er jo, at elendigheden vokser blandt de svageste ældre, fordi når man taler om, at kapaciteten kun skal være det, der står her, så kan det kun reguleres ved, at man brutalt og kynisk forhindrer en lang række ældre, som gerne vil, og hvis værdighed, hr. Martin Geertsen, og hvis liv tilsiger, at de burde være et sted, hvor der var omsorg døgnet 24 timer, at de kommer det.

Jeg er desværre i den situation som geriater, at jeg oplever både på Hvidovre Hospital, på Frederiksberg Hospital, på Rigshospitalet og på Bispebjerg, at man – Grete Henius – for at opfylde alt det her lynhurtigt sender de ældre hjem igen.

Jeg kommer ud om morgenen i deres akutte modtageafsnit og ser, hvordan lidt forvirrede, meget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

kede af det ældre bliver sendt hjem, og når jeg så spørger: Skal jeg ikke lige se på den patient? – Nej, det skal du ikke.

Jeg oplever, at demente, meget stærkt svagtseende mennesker, som stort set ikke kan klare sig, som jeg har set ved mit tilsyn, og hvor jeg har anbefalet, at man burde overveje, at de kom på plejehjem, bliver sendt hjem. Så går der 3-4 uger, så finder jeg dem igen, og så har de enten brækket benene eller er kommet ind i en lungebetændelse, fordi de ikke har været i stand til indtage tilstrækkelig med væske.

Jeg kunne godt, hvis borgmesteren ønskede det, føre en dagbog over, hvordan og hvorledes elendigheden er.

Det er jo altid meget rart, at man har en plejeboligplan og så kan sige: Vi har en plan for det. Men det er en plan, hvor man sørger for helt systematisk, at elendigheden for de ældre vokser.

Så man skal ikke komme i fremtiden og sige, at man har værdighed på dette område. Det er det stik modsatte af værdighed. Det politiske ansvar, Venstre og Martin Geertsen tager på sig, er et politisk ansvar, der dømmes ældre mennesker til at leve et liv i uværdighed. Det politiske ansvar vil jeg gerne bede Martin Geertsen komme op på talerstolen om lidt og indrømme, at det er den værdighed, som Martin Geertsen gerne tager, så vi ved, hvad Venstre står for her. Og lige så vel borgmester Peter Martinussen. Jeg mener, at I burde skamme jer.

Jeg vil godt bede Sundheds- og Omsorgsudvalget om at sende det her tilbage igen og så finde ud af, hvordan virkeligheden er. Det her kan vi simpelt hen ikke være bekendt.

Og så har man sådan et fint, fint, fint år i år, ligesom man har en meget fin, fin plejeboligplan. Det er FN's ældreår. Aldrig nogen sinde har man i Københavns Kommune behandlet de ældre så dårligt, som man behandler dem under FN's ældreår. Man sender de ældre hjem, man sørger ikke for, at der er hjemmehjælp. Så tager man hjemmehjælpen fra en lang række svage for sådan i hvert fald nødtørftigt, uden at det kommer til skandaler i aviserne, at sørge for, at de allermest svage, som burde være på plejehjem, får hjemmehjælp.

Det er den politiske virkelighed, og det er det politiske ansvar, som I, der sidder herinde som flertallet, gør over for de ældre. Jeg mener, og jeg siger det højt og tydeligt, at det er en forbrydelse over for de ældres liv.

Jeg skammer mig nogle gange over at skulle sidde og høre på, hvordan I opfører jer, fordi det her er virkelig en skam og en forbrydelse over for de ældre.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Selv om man bliver engageret, så må man ikke tale direkte. Vi går til 2. runde.

Martin Geertsen (V): Der fik Lars Hutters vist talt sig varm. Jeg tror, Lars Hutters skulle starte med at læse plejeboligplanen, og så synes jeg, Lars Hutters skulle gøre sig selv den tjeneste at forsøge at skille tingene ad i denne debat.

For hvad er det, denne konkrete debat om plejeboligplanen egentlig handler om, Lars Hutters? Det handler om, hvad det er for et koncept, vi vil tilbyde fremtidens ældre.

Hvis Lars Hutters siger nej til plejeboligplanen – og det står jo Lars Hutters frit for, det er jo en demokratisk forsamling, og vi hører jo tit Lars Hutters påpege det, så Lars Hutters skal endelig stemme imod plejeboligplanen, det står ham frit for – hvad er det så Lars Hutters stemmer nej til?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

Lars Hutters stemmer nej til et fremtidigt koncept, som går på, at man som hovedregel giver de ældre en 2-rums bolig med eget køkken og eget bad. Det er det, Lars Hutters stemmer nej til.

Kapaciteten for så vidt angår, hvor mange institutioner, hvor mange plejehjem vi skal have i Københavns Kommune, hvor mange pladser vi skal have i Københavns Kommune, vil jeg gerne tage en diskussion med Lars Hutters om, men det kommer bare ligesom ikke denne snak ved, fordi dette drejer sig om et koncept, det drejer sig om en overordnet målsætning.

Jeg vil også gerne tage en diskussion om Kommunehospitalet, om HS, om hjemmehjælp, praktisk hjælp, personlig pleje, alt det vil jeg gerne tage en diskussion med Lars Hutters om. Det kommer bare overhovedet ikke den her sag ved, Lars Hutters.

Lars Hutters gør nu det, at han stemmer nej til et koncept, som går ud på 2-rums boliger, de ældre skal have eget bad, de ældre skal have eget køkken, de ældre skal have eget toilet. Det er det, Lars Hutters stemmer nej til. Jeg synes, Lars Hutters skal gå ud og forklare sine vælgere, at det er det, Lars Hutters i dag stemmer nej til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi fortsætter i 2. runde med Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Nu står der jo i de bilag, der er kommet, at Martin Geertsen fra Venstre har stillet et ændringsforslag, hvori der står: Under hensyntagen til ældrebefolkningens behov for enten at bo i eget hjem eller på plejehjem/plejebolig.

Jeg går ud fra, at Martin Geertsen i et sekund har klarhed over, hvilke vilkår de ældre lever under, da Martin Geertsen formulerede dette forslag, som jo ganske klart taler om ældrebefolkningens behov. Jeg går ud fra, at det er noget, Martin Geertsen selv har formuleret.

Jeg bemærkede også, at borgmester Peter Martinussen i sit indlæg sagde: Og så tager vi ellers resten af debatten om ældrebefolkningens vilkår, når vi drøfter budget. Jeg vælger at sige, at det gør jeg altså ikke. Det er et af de meste afsindig vigtige punkter for de svageste ældre i vores by, hvor det er integreret med hensyn til, at der er tilstrækkelig kapacitet med plejeboliger og plejehjem og med hjemmehjælp. Det skal ikke være vanskeligt for dem, der gerne vil på plejehjem, at komme på plejehjem.

I dag fungerer visitationen til plejehjem på den måde, at man meget nøje holder øje med, hvor lang ventelisten er til plejeboliger, og så forsøger man at presse de ældre til at blive hjemme, eller man nægter simpelt hen deres ønske. Sådan fungerer det i dag.

Jeg skal klart meddele, at jeg ikke vil tage politisk ansvar for denne plejeboligplan, under ingen omstændigheder, fordi jeg ved, at mekanismen bag denne plejeboligplan er, at elendigheden blandt de ældre vokser.

Det er derfor jeg siger: Send den tilbage. Og det er altså mit forslag: Send den tilbage til Sundheds- og Omsorgsudvalget med anmodning om, at man udarbejder en ægte plejeboligplan, som opfylder det behov, der er i befolkningen, for en tilstrækkelig kapacitet af plejeboliger i denne by. Jeg vil ikke være med til et eller andet pseudo, at man låser sig fast på, at det skal være på denne måde. Det politiske ansvar tager jeg.

Jeg hørte ikke før, at Martin Geertsen fra Venstre tog politisk ansvar for den elendighed, som jeg ikke har hørt i øvrigt Martin Geertsen benægte eksisterede, som jeg lige har skitseret. Hvis det skulle være tilfældet, så vil jeg gerne indrømme Martin Geertsen det. Han kan komme med mig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

rundt og se, hvordan det fungerer, hvis Martin Geertsen heroppe om lidt indrømmer ikke at vide noget om det.

Jeg beder om, at Martin Geertsen tager stilling til, som jeg spurgte, om Venstre og Martin Geertsen vil tage politisk ansvar for at være med til fortsat at skabe denne elendighed, som jeg betragter som en forbrydelse, intet mindre end en forbrydelse over for de ældre.

Jeg savner i øvrigt, at borgmester Peter Martinussen kommenterer, hvad jeg har sagt. Jeg ser, at borgmesteren ikke tør komme på talerstolen. Borgmesteren ved udmærket godt, jeg har ret. Borgmesteren vil ved sin tavshed vedblive med at stå i spidsen for den uretfærdighed, der i øjeblikket sker over for de ældre i København.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Jeg vil bare spørge Lars Hutters, om vi ikke kunne snævre debatten lidt ind. Jeg vil gerne tage en debat om den elendighed, som Lars Hutters mener der er blandt de ældre. Den debat vil jeg gerne tage.

Men må jeg ikke stille og roligt spørge, om Lars Hutters ikke kan gå ind for, at det fremtidige koncept for den måde, som vi indretter ældreboliger på her i Københavns Kommune, er 2-rums boliger. Det er hovedreglen. Så kan der være nogle tilfælde som det, der er skitseret i Inger Marie Bruun-Vierøs ændringsforslag, hvor det vil være hensigtsmæssigt, at man har nogle andre modeller.

Kan Lars Hutters ikke være enig med mig og andre i, at det fremtidige koncept for ældreboligerne i Københavns Kommune skal være 2-rums boligen med de kvaliteter, der ligger i det. Kan vi ikke være enige om det, Lars Hutters?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Et lidt langt indlæg i betragtning af, at det var en kort bemærkning. Lars Hutters får mulighed for at svare ganske kort med en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Hverken jeg eller de ældre har da noget imod, at man i fremtiden får gode, hensigtsmæssige plejeboliger. Men så skal man ikke komme og tale om, at man har en plejeboligplan, fordi en plejeboligplan forudsætter, at der er tilstrækkeligt med plejeboliger.

Jeg har ikke noget imod, at den manglende kapacitet, der er på plejeboligområdet, bliver med 2-rums boliger. Men så vil jeg gerne se en handleplan for, hvordan man får det ført ud i livet, fordi så er jeg hundrede procent enig.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere korte bemærkninger i denne omgang.

Winnie Berndtson (A): Det bliver faktisk ret kort. Det kan godt være, Lars Hutters vil have en generel ældrepolitisk debat herinde, og det kan man da også stille forslag om, at vi får. Det er bare ikke lige det, det handler om, vi begrænser os til plejeboliger. Det andet vil vi meget, meget, meget, meget gerne også diskutere, også med Lars Hutters.

Der er et par ting, som jeg ikke kan forstå. Jeg kan simpelt hen ikke forstå i den plan, som jeg faktisk har læst et par gange og har været med til at behandle et par gange både her og i et udvalg,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

hvad og på hvilken side der i den plan står noget, som ødelægger forholdene for de ældre. Det kan jeg simpelt hen ikke få øje på, Lars Hutters.

Og så kan jeg heller ikke forstå, og jeg synes faktisk, det er lidt ærgerligt, hvis resten af Borgerrepræsentationen er så utroligt inkompetent på dette område, som Lars Hutters giver udtryk for. Vi ved ikke noget om det, vi har ikke nogen holdninger til det, vi vil ikke tage noget ansvar, vi vil ingen som helst ting. Så synes jeg, det er utrolig ærgerligt, at vi ikke, efter af denne har været sendt i et udvalg og nu kommer tilbage til den endelige behandling i Borgerrepræsentationen, på et eneste tidspunkt fra Lars Hutters og Solidarisk Alternativ har fået forslag til, hvad det så er, der skal stå i den plejeboligplan.

For det har vi ikke. Vi har kun hørt kritik af, at vi andre er nogle inkompetente fjolser, men der er ikke nogen, der har bekymret sig om at hjælpe os lidt på vej. Næh, for Lars Hutters og Solidarisk Alternativ kan kun kritisere, men det kniber åbenbart lidt med de konkrete forslag til, hvad der så skal ske.

Hvis Lars Hutters havde stillet konkrete forslag til forbedringer af plejeboligplanen, så havde vi kunnet diskutere dem, forholde os til dem. Men det kan vi altså ikke, så længe det hele er ordgas og handler om ting, som denne plan faktisk ikke vedrører.

Grete Henius (C): Hr. Lars Hutters! Til Lars Hutters vil jeg sige, at han kan roligt stemme for plejeboligplanen, som jo i stort omfang drejer sig om at tilvejebringe bedre boliger.

Lars Hutters bør som mangeårigt medlem af denne forsamling kende De Konservatives og herunder altså også min holdning, at der skal gives en god, ansvarlig og tilstrækkelig pleje til vore gamle og til vores svage medmennesker. Det eneste, der i virkeligheden kan sættes spørgsmål ved, er ombygningstakten.

Jeg beder Lars Hutters være overbevist om, at så længe der er konservative medlemmer af denne forsamling, så vil der være nogle, der holder øje med det spørgsmål, altså spørgsmålet om, at der er tilstrækkelig boligkapacitet. Det er ikke blot så længe jeg er medlem, det er så længe der overhovedet er konservative medlemmer af denne forsamling.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det skal ikke kommenteres, Marlene Krogh.

Marlene Krogh (F): Jeg vil bare lige minde Grete Henius om, at hun faktisk har været med til at stemme ja til planen om, at de plejehjemsgodkendte skulle sendes hjem til egen bolig. Det har du faktisk, Grete Henius, været med til at stemme ja til ... (Afbrydelse). Jo, det står sort på hvidt. Og så går du op og undsiger det herfra. Det synes jeg er fantastisk, og jeg synes, det er en skandale, at du kan finde på det.

Så vil jeg sige til Martin Geertsen, at jeg synes ikke, tingene er så simple som det, han lægger op til. Han siger, at dette er bare et spørgsmål om principper om, hvordan vi vil have vores boliger.

Vi ved alle sammen også godt, at hvis vi ser på plejehjemsboligerne som helhed, så har vi mange plejeboliger i København, og det er der en årsag til. Det er klart, at når vi har en gammel boligmasse, så har vi også en hel masse ældre, som meget hurtigt ikke kan bo i deres egen bolig.

Vi ved også godt, at et flertal herinde ønsker at reducere plejehjemskapaciteten ned til landsgennemsnittet. Det betyder selvfølgelig, at der er ældre, som på længere sigt vil komme i knibe. Det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

helt klart, så enkelt som du udlægger det, at du udelukkende kører på, at det er et spørgsmål om principper. Det er det ikke. Det handler så sandelig også om, hvordan og hvorledes vi behandler vores ældre, hvornår de kommer på plejehjem, og hvornår de bliver udskrevet til eget hjem.

Så på den måde vil jeg godt støtte Lars Hutters, ikke så kraftigt som han selv giver udtryk, men jeg synes ikke, det er så enkelt, som du udgiver det for.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Selv om det ikke var helt så kraftigt som Lars Hutters', så var der alligevel tale om et engageret indlæg, der udløste adskillige direkte taleelementer, og det må man ikke. Ikke flere i 2. runde. Vi går til 3. runde.

Lars Hutters (L): Til Winnie Berndtson fra Socialdemokratiet vil jeg sige, at det, jeg har sagt i aften, også mit forslag, kan alle socialdemokrater læse i mit budgetindlæg fra efteråret 1998.

Jeg er beklageligvis ikke medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, og jeg skal da gerne her fra talerstolen tilkendegive, at hvis der er medlemmer, der ønsker, at jeg skal medvirke til, at der kommer nogle gode forslag, der tager højde for det her, så er jeg fuldt ud til rådighed. Det må gerne fremsættes i de pågældende udvalgsmedlemmers eget navn.

Jeg vil i øvrigt sige til fru Grete Henius, at jeg tvivler ikke på, at ikke mindst fru Grete Henius er meget optaget af denne sag. Det tvivler jeg ikke et sekund på. Jeg tror, at når De Konservative er med, så skyldes det en budgetaftale. Jeg tror, at hvis det stod til Grete Henius, så kunne det godt tænkes, at det så anderledes ud i aften.

Jeg formulerer nu følgende forslag:

»Plejeboligplanen tilbagesendes til Sundheds- og Omsorgsudvalget med henblik på at

1. Vurdere de svage ældres levevilkår som følge af for hurtig udskrivning fra hospitalerne og mangel på hjemmehjælp.

2. Vurdere manglen på plejehjem.

3. Udvikle en handlingsplan ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg må sige til Lars Hutters, at Lars Hutters allerede i sit første indlæg varslede en tilbagesendelse til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Lars Hutters (L): Jamen jeg er blevet bedt af overborgmesterens partifælle om at komme med nogle konkrete forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det gør Lars Hutters nede fra sin plads.

Lars Hutters (L): ... Udvikle en handlingsplan for tilstrækkelig kapacitet på ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutters, tak. Det konkrete forslag bliver afleveret, og jeg skal gerne repetere det, når der skal stemmes herom.

Grete Henius (C): På én gang til Marlene Krogh og til Lars Hutters vil jeg gerne sige, først og fremmest til Lars Hutters, at det er selvfølgelig pænt af Lars Hutters at mene, at jeg har så nobel en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

sjæl, og at jeg i virkeligheden bare er blevet taget som gidsel i denne sag i forbindelse med en budgetaftale.

Jeg takker for complimenten, men jeg må nu desværre sige, at jeg lader mig ikke tage som gidsel, hverken i denne sag eller i andre sager. Jeg er ikke kendt som en, der lader sig skræmme, eller som en, der ikke tør sige sin mening. Nej, men jeg er tilgængelig for fornuftige argumenter, og dem føler jeg, at jeg har fået i denne sag.

Så fortsætter jeg til Marlene Krogh og siger til hende og også stadig væk til Lars Hutters, at der er jo lavet nogle demografiske modeller og opgørelser, som viser, at der vil være færre ældre borgere her i København.

Nu er der som bekendt ikke noget så svært som at spå om fremtiden, og man kan jo heller ikke vide, om nogle af vore gamle mennesker her i byen pludselig skulle kunne gå hen og blive 5 eller 10 år ældre. Nu er der jo lavet et aldringsforskningslaboratorium på Rigshospitalet, så hvem ved, hvad der kan komme ud af det.

Men så længe det modsatte ikke er bevist, vælger jeg at tro på de opgørelser, der er kommet frem, om, hvordan befolkningen vil være sammensat i de kommende 10 år.

Hvis jeg skulle gå hen og sige, at det vil jeg ikke rette mig efter, ja, så måtte jeg jo være som den politiker i Folketinget, der for mange år siden sagde: Hvis det er fakta, så benægter a fakta – og så dum vil jeg nu ikke være.

Lars Hutters (L) stillede ændringsforslag om, at plejeboligplanen blev tilbagevist til Sundheds- og Omsorgsudvalget med henblik på at

Vurdere de svage ældres levevilkår som følge af for hurtig udskrivning fra hospitaler og mangel på hjemmehjælp.

Vurdere mangelen på plejehjem.

Udvikle en handlingsplan for tilstrækkelig kapacitet på plejeboligområdet.

Ændringsforslaget blev forkastet med 45 stemmer imod 8.

For stemte: O, P og L.

Imod stemte: A, F, Ø, V, C, B og D.

F, Ø og O stillede ændringsforslag om, at indstillingens 3. "at" udgår og erstattes af følgende forslag: "At ombygningerne af utidssvarende plejehjem til moderne plejeboliger, indtil videre, ikke sker i hurtigere takt end tilvæksten af nye plejeboliger, hvorved det nuværende antal boligenheder ikke reduceres. Den konkrete udmøntning i Plejeboligplanen bør derfor ske ud fra en skyldig hensyntagen til ældrebefolkningens behov for enten at bo i eget hjem eller på plejehjem/plejebolig".

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 22.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Modet 11. februar 1999

Indstillingen blev herefter godkendt med 31 stemmer imod 22.

For stemte: A, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø, O og L.

Lars Hutters (L) forlangte i henhold til forretningsordenens § 14, stk. 2 tilført beslutningsprotokollen, at O og L havde stemt imod forslaget om plejeboligplan, idet planen medvirker til at fortsætte forbrydelsen mod de svage ældre i København.

8) 59/99

Indstilling om tillægsbevilling til budget 1999, Budgetansvarlig institution 6.0 Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, Budgetområde 3, Voksne med særlige behov, konto 5.45.1, behandling af stofmisbrugere. Merudgift 2.870.000 kr. Merindtægt 2.870.000 kr..

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Marie Jeppesen (Ø): Enhedslisten går ind for denne tillægsbevilling til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, men vi vil dog gerne problematisere over den måde, som pengeposen er fremkommet på.

Vi mener faktisk, at vi fodrer hunden med dens egen hale. Satspuljen fremkommer ved, at mennesker på overførselsindkomster ikke får tilskrevet pris- og lønfremskrivning. Det synes vi er urimeligt. Den pose penge, der kommer ud af det, bruger man så til projekter og andre formål.

Vi finder det urimeligt, at svage og udsatte grupper med de laveste indkomster skal betale en særlig skat, en social skat, hvor så de her projekter bliver iværksat.

Indstillingen blev godkendt.

9) 60/99

Indstilling om, at det tages til efterretning, at der udskiftes jernbanesveller på 3 daginstitutioner som et opkvalificeringsprojekt for ledige (pilotprojekt), og at der efterfølgende reetableres på legepladserne svarende til eksisterende forhold, at der afholdes udgifter til rådgivningshonorar til registrering af omfanget af sveller på daginstitutionerne, samt at der i 1999 fremsættes forslag om en tillægsbevilling til optagning og fjernelse af svellerne på de resterende institutioner.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Hellen Hedemann (F): Udskiftning af jernbanesveller i daginstitutionerne er meget vigtigt projekt, som SF varmt kan støtte. Det kan faktisk slet ikke gå hurtigt nok.

Hvad vi imidlertid ikke kan støtte, er, at man ikke vil betale en regulær løn for at få gjort arbejdet. I SF er vi enige i, at det er rimeligt at yde et stykke arbejde også for den kontanthjælp, man får, men arbejdsindsatsen skal stå i et rimeligt forhold til den sum penge, man får for den arbejdsindsats, man yder. Vi finder, det ikke er rimeligt, at der skal ydes 37 timers arbejde, og så skal man spises af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

med en betaling, der næsten ikke dækker den arbejdsindsats.

Derudover finder vi det også lidt problematisk, og vi er lidt nervøse for, at de 3 projekter, der indgår i pilotprojektet, ikke er relevante nok til at danne baggrund for en efterfølgende vurdering af, hvorvidt det er beskæftigelsescentret, der skal stå for flest mulige af de principper.

Så derfor vil vi stemme imod indstillingen.

Marie Jeppesen (Ø): I Enhedslisten mener vi selvfølgelig også, at de her giftige jernbanesveller skal fjernes, og det kan egentlig ikke gå hurtigt nok.

Men vi kan også godt forstå, at det er et problematisk og et farligt arbejde, eller det er måske rettere sagt et giftigt arbejde, der skal udføres. Derfor er det vigtigt, at det er folk, der ved, hvad det er de gør, der laver det her arbejde, og det kræver forberedelse.

Men vi finder det fuldstændig urimeligt, at de mennesker, der skal udføre opgaven, skal gøre det under omstændigheder, som vi hos os kalder »tvangsaktivering«, nemlig til en lavere løn og på mere urimelige ansættelsesvilkår, end vi andre har i et ordinært arbejde.

Derfor har jeg et ændringsforslag til det her forslag, og det er det 1. »at«, der ændres til:

»At der fjernes jernbanesveller i 3 daginstitutioner som et opkvalificeringsprojekt for ledige (pilotprojekt), der aflønnes med fagets mindsteløn.«

Derudover ønsker vi særskilt eller separat afstemning om de 3 »at«'er.

Karin Storgaard (A): Der er én ting, vi kan være enige med SF og Enhedslisten om, og det er, at de sveller skal udskiftes hurtigst muligt. Men derefter tror jeg, at enigheden ophører. Vi er nemlig ikke af den opfattelse, at de 37 timers arbejde skal betales med mere end det, der er lagt op til.

I øvrigt mener vi, at det ikke er tvangsarbejde, og at det er et relevant projekt, og vi mener sagstens, man kan vurdere det, efter at projektet har været gennemført.

Marie Jeppesen (Ø) stillede ændringsforslag om, at indstillingens 1. "at" blev ændret til, at der fjernes jernbanesveller i 3 daginstitutioner som et opkvalificeringsprojekt for ledige (pilotprojekt), der aflønnes med fagets mindsteløn.

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 16.

for stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B, P og D.

Der blev forlangt delt afstemning om indstillingspunkterne.

Det 1. "at" blev godkendt med 36 stemmer imod 16.

For stemte: A, V, O, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Det 2. "at" blev godkendt med 53 stemmer. Ingen stemte imod.

Det 3. "at" blev godkendt med 53 stemmer. Ingen stemte imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

10) 63/99

Indstilling om udbygningsplan for voksne udviklingshæmmede, herunder kapitalbevilling på 15,5 mill. kr.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Karin Storgaard (A): Den Socialdemokratiske Gruppe er glad for, at der her ligger en indstilling fra et enigt Familie- og Arbejdsmarkedsudvalg. Udbygningsplanen for voksne udviklingshæmmede er et nødvendigt og tiltrængt tiltag for at få løst en række betydelige problemstillinger i forhold til indsatsen over for denne gruppe i Københavns Kommune. Der eksisterer aktuelt en venteliste til både bo- og dagtilbud, som vi ikke kan acceptere.

I Spaniensgade er der utidssvarende og et stort behov for renovering, og vi kan ikke byde den gruppe udviklingshæmmede, der bor der i øjeblikket, at bo under sådanne forhold; det er simpelt hen uansvarligt.

I Københavns Amt bor der i dag udviklingshæmmede fra Københavns Kommune, som amtet ikke længere kan tilbyde et botilbud på grund af egen omlægning af området. Denne gruppe kan med fordel få et tilbud i Københavns Kommune, som vil være tættere på deres pårørende, og det er af stor betydning for dem.

I 1999 har Københavns Kommune ikke et relevant botilbud til 6 unge autister. Unge udviklingshæmmede, som flytter hjemmefra i de kommende år, vil efterspørge tilbud i København, hvor de kan bibeholde deres sociale netværk.

Men hvad får vi da ud af planen? Ja, vi får det ud af det, at Københavns Kommune vil have sikret det fornødne antal pladser til voksne udviklingshæmmede i en årrække. De aktuelle ventelister vil blive afviklet. Københavns Kommune vil få etableret en række nye, moderne og tidssvarende bo- og dagtilbud, som imødekommer de nye krav, som de udviklingshæmmede og deres pårørende stiller i dag, herunder også erstatningsbyggeri for Spaniensgade.

Københavns Kommune vil kunne give en betydelig større andel af de udviklingshæmmede borgere et tilbud i deres egen kommune i nærheden af deres pårørende. Dette har været et længe fremsat ønske fra de udviklingshæmmede, deres pårørende, brugerorganisationen og Københavns Kommune.

Alt i alt vil der således i perioden fra 1999 til 2003 blive etableret 127 botilbud af institutionslignende karakter, 27 pladser i bofællesskaber, 100 dagtilbudspladser samt de tidligere nævnte 6 pladser til autister.

Selvfølgelig er der også nogle økonomiske konsekvenser. I perioden 1999-2003, det, der bliver kaldt anlægsperioden, skal der bruges 22 mill. kr. årligt. Det står også på side 2, tror jeg det er, i indstillingen. Man bruger heraf 18 mill. kr. fra budgetaftalen og 4 mill. kr. fra 16 mill. kr.s puljen. I perioden fra 2004 og frem skal der bruges 14,2 mill. kr. årligt til finansiering af de forøgede driftsudgifter som følge af ventelistens afvikling.

Det vil sige, at der i indstillingen er tale om en række betydelige problemstillinger, som Københavns Kommune er nødt til at handle i forhold til. Når denne plan bliver gennemført, og det håber vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

da, så har vi foretaget et betydeligt løft af kommunens handicappede.

Så vil jeg bare slutte, som jeg startede, med at sige, at det er glædeligt, at vi her har en enig udvalgsindstilling.

Indstillingen blev godkendt.

11) 69/99

Indstilling om valg af et kvindeligt medlem udenfor Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen og udenfor Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til Tilsynsrådet for Børnehjemmet Jacob Michaelsens Minde for perioden 1. januar 1998 til 31. december 2001.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnet senere.

12) 46/99

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplanen for "Enigheden".

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

13) 47/99

Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen Lergravsvej, Nyrnberggade, Lemberggade og Sternberggade.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

14) 48/99

Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen Moselgade, Wittenberggade, Weimargade og Øresundsvej.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

15) 54/99

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplanen for "Kalvebod Brygge Nord II" med tilhørende kommuneplantillæg.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Udsat til behandling i mødet den 4. marts 1999.

16) 49/98

Indstilling om forslag til renovering af Blågårds Plads, samt kapitalbevilling på 11,1 mill. kr. til en etapevis etablering af projektet, fordelt med 5,4 mill. kr. i år 2000 og 5,7 mill. kr. i år 2001.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

17) 53/99

Indstilling om kapitalbevilling på 620.000 kr. til etablering af ny belægning på Christians Brygge i forbindelse med opførelsen af Det Kgl. Bibliotek.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ønsker nogen ordet? Det er ikke tilfældet ... (Afbrydelse). Undskyld, Ole Hentzen. Det var jeg varskoet om, beklager, det går stærkt.

Ole Hentzen (C): Beklager, at jeg ikke var til stede i salen, da det skulle på.

Der er indgivet et ændringsforslag på ganske mange partiers vegne. Jeg håber, Jens Johansen tillader, at jeg også har taget hans navn forfængeligt, men med det tilsagn, der lå, har jeg tilladt mig at gøre det.

Det viste sig under vores kigning på tegningerne af Christians Brygge, at den trafikklomme, som ligger nærmest det, der hedder »Fisken« – man skal være fagmand for at vide, at det er den del af bygningen, som åbenbart ligger nordligst i relation til Christians Brygge – måske ikke er alt for heldigt placeret rent trafikikkerhedsmæssigt.

Så derfor har vi indgivet dette forslag om, at den ikke må placeres der, den skal flyttes mere nordligt, således at vi kan opnå en bedre trafikikkerhedsmæssig placering af denne trafikklomme, som jeg også skal sige nok er nødvendig, idet den skal benyttes til handicapkørsel. Så der skal etableres et eller andet på den side af vejstrækningen på Christians Brygge.

For ligesom at gøre det helt hundrede procent sikkert, så slutter forslaget med, at den endelige placering af denne trafikklomme skal drøftes i Bygge- og Teknikudvalget. Så burde alle jo vide, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

der er livrem og seler i enhver henseende.

Det er afleveret til formanden, så jeg går ud fra, at han kan læse den nøjagtige ordlyd op.

A, F, Ø, V, C og B stillede ændringsforslag om, at den i projekt materialet viste afsætningslomme ved "Fisken" flyttes til en nordligere placering for at opnå en mere sikker trafikmæssig placering ved til- og frakørsel.

Ændringsforslaget og indstillingen blev godkendt.

18) 68/99

*Indstilling om forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 87, "Drechselsgade" med henblik på offentliggørelse, samt at der i forbindelse hermed fastsættes en indsigelsesfrist på 2 måneder .
(Bygge- og Teknikudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

19) 57/99

*Indstilling om oprettelse af "Rådet for Bæredygtig Udvikling i Københavns Kommune" , jf. Styrelseslovens § 17, stk. 4, samt forslag til procedure for sammensætning af rådet.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Helle Sjelle (C): Når man taler om visioner om fremtiden og visioner for Københavns Kommune, så er man også nødt til at have miljøet med i sine overvejelser. Der skulle også gerne være en jord, der er værd at leve på, for vore efterkommere, og det har vi politikere helt klart et stort ansvar for, at der også er.

I de senere år har man da også både på nationalt og internationalt plan indgående drøftet vort miljø. Men det er som bekendt ikke nok bare at tale om tingene. Det er også vigtigt, at der er handling bag de fine ord. Det er vigtigt, at man fører en politik, hvor der ikke vælges mellem miljø og vækst, men tages hensyn til begge dele.

I 1992 afholdt man FN's konference om miljø og udvikling, og på den konference fremkom man med en detaljeret handlingsplan for det 21. århundrede, nemlig Agenda 21, en plan, der handler om, at der bør gøres noget for at vende den globale udvikling mod bæredygtighed.

Men vi skal jo huske på, at den plan hverken er mere eller mindre værd end det, som de enkelte nationer gør den til. Her er vi så igen tilbage ved de fine ord, som det ikke hjælper så meget med, hvis der ikke er en form for handling bag ved dem, som først og fremmest udspringer af det lokale engagement.

Derfor er det også positivt, at man ønsker at nedsætte et råd for bæredygtig udvikling her i Københavns Kommune. Men det bliver forhåbentlig ikke et sted, hvor det kun er venstrefløjens syns-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

punkter, der kommer til at vinde indpas, for så kan vi ikke bruge det råd til noget som helst.

Derudover skal vi politikere også passe på, at vi ikke i realiteten udliciterer vores ansvarlighed ved at nedsætte alle mulige former for råd. Det er og bliver i sidste ende os, der har ansvaret for den miljørigtige udvikling i København, og det ansvar må vi ikke glemme.

Indstillingen blev godkendt.

20) 66/99

Forslag til beslutning (stillet af Bo Asmus Kjeldgaard, Kaja Jacobsen og Jens Johansen (F):

"I helhedsplanen for Ørestaden skal der stilles krav til miljørigtig projektering, herunder ressourcebesparelser i nybyggeriet. Desuden skal der indenfor helhedsplanens rammer afprøves bykologiske løsninger indenfor vedvarende energi, affaldshåndtering, vandbesparelser, udnyttelse af regnvand, lavtemperaturfjernvarme, miljørigtige byggematerialer m.v.

SF mener endvidere, at der bør ske en udvikling af ny teknologi indenfor bykologien, gerne integreret i en arkitektonisk sammenhæng for hele det udlagte byggeområde. Endvidere pålægges det Københavns Kommunes repræsentanter i Ørestadsselskabets bestyrelse at arbejde for, at opførelsen af Ørestaden sker på et bæredygtigt grundlag."

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Med Ørestaden bygger vi en helt ny bydel, og så er det vigtigt, at vi gør det rigtigt fra starten. Vi skal sikre, at vi får de allerbedste miljøtiltag ind i byggeriet i Ørestaden. Vi står rent faktisk over for den største samlede planlagte byudvidelse i årtier. Ikke mindre end 3,2 mill. etagekvadratmeter skal bygges, så der er meget, der taler for, at vi skal satse på et byggeri af høj kvalitet.

Siden vi i SF lancerede denne idé om en bæredygtig Ørestad, har vi fået et meget stort antal positive reaktioner. Jeg kan nævne, at direktør Anne-Grethe Foss fra Ørestadsselskabet har givet udtryk for, at hun er positiv. Hun mener, at Ørestaden kan blive et flagskib for København som Europas miljøhovedstad. Hun er helt med på, at det er nu, vi har muligheden for at skabe en showcase i København, der giver omtale i hele Europa.

Jeg er også blevet kontaktet af en entreprenør, som i mange år har arbejdet med miljørigtig projektering. Han har udarbejdet et forslag om at bygge et cirkelkontorhus i Ørestaden. Projektet ser utroligt spændende ud og viser, at det er muligt at bygge både stort og miljørigtigt – de behøver faktisk ikke stik til Københavns Belysningsvæsen – og også uden at kvadratmeterprisen bliver dyrere end i andet byggeri.

Endelig har jeg haft et møde med Elsparefonden, som også har meldt meget positivt ud, de vil gerne indgå i et samarbejde. Deres erfaringer viser, at de ekstra investeringer i miljøtiltag tjener sig ind på 3-4 år, så giver det overskud. Miljømæssigt er tiltagene af meget stor samfundsmæssig betydning. Men Elsparefondens erfaring er også, at bygherrerne ikke indfører dem frivilligt, og derfor må vi gå andre veje.

For det fjerde vil jeg nævne, at staten har mange planer om byggerier i Ørestaden: Danmarks Radio, IT-center, statslige styrelser. Her mener jeg, at vi må forsøge at få en aftale i hus med staten

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

om, at de bygger miljørigtigt.

Så vi har en klar politisk intention om, at Ørestaden skal bygges miljørigtigt, men der er en masse juristeri, der skal afklares, før vi kan gøre det.

Som eksempel på en af de problemstillinger, vi skal have afklaret, kan jeg nævne, at det i dag er sådan, at planloven ikke åbner mulighed for, at vi kan stille miljøkrav til byggeriet. Det kan grundejeren så til gengæld gøre. Det vil sige, at i dette tilfælde kan Ørestadsselskabet, kommunen og staten, stille kravene.

Men selv om Ørestadsselskabet har meldt positivt ud til pressen om forslaget, så har de samtidig udtrykt bekymring for, om kravet til miljørigtigt byggeri vil forringe konkurrenceevnen, når forsvarrets tidligere arealer og havnens arealer skal sælges. Personligt tror jeg ikke, det holder stik, men lad os få det undersøgt.

Så ud over de juridiske afklaringer skal vi have afklaret sådanne spørgsmål. Hvordan kommer vi igennem med kravet om, at byggeriet skal være bæredygtigt, og hvilken betydning får det for virksomhederne? Hvad kan vi forvente af reaktioner på kravene? Kan vi få en aftale med staten om at gå foran med deres offentlige byggerier?

For at få en udredning af både disse juridiske spørgsmål og de andre nævnte spørgsmål foreslår SF, at sagen bliver henvist til Økonomiudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget.

Bo Asmus Kjeldgaard (F) stillede forslag om at sagen blev henvist til Økonomiudvalget med inddragelse af Bygge- og Teknikudvalget samt Miljø- og Forsyningsudvalget.

Forslaget blev godkendt.

Udenfor dagsordenen

2) 75/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Peter Skaarup, O, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 27. februar 1999 og indtil 27. marts 1999. 1. stedfortræder Gunhild Legaard indkaldes.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Gunhild Legaard var rette stedfortræder.

Indkaldelsen blev godkendt.

Udenfor dagsordenen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

3) 76/99

Meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Lise Helweg midlertidigt indtræder som medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget, som delegeret for Amagerforbrænding og Vestforbrænding, som medlem af repræsentantskabet for R98, som medlem af Københavns Kommunes Erhvervsråd, som medlem af Øresundskomiteen, som medlem af Danske Elværkers Forening, samt som suppleant i SMOKA (modtagestation for olie og kemikalieaffald) og som suppleant i CTR under Preben Bille-Brahes orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen

4) 77/99

Meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om, at Bo Hindkjær Pedersen midlertidigt indtræder som medlem af Økonomiudvalget under Peter Skaarups orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Følgende sager blev behandlet for lukkede døre:

(Dørene blev lukket kl. 19.45)

21) 55/99

*Indstilling om optagelse af 4-årigt variabelt forrentet stående lån.
(Økonomiudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

22) 61/99

*Indstilling om salg af en ubebygget ejendom.
(Økonomiudvalget)*

Bo Asmus Kjeldgaard og Lise Helweg deltog ikke i behandlingen af denne sag på grund af inhabilitet.

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

Mødet sluttede kl. 19.46.

Indholdsfortegnelse for mødet den 11. februar 1999.

Forskellige forslag vedrørende dagsordenen

- 71/99. Indkaldelse af en stedfortræder for Preben Bille-Brahe, V fra 11. februar 1999 til 1. april 1999 s.
- 64/99. Udpegning af en vurderingsmand for vurderingsrådet i Børsen vurderingskreds s.
- 65/99. Indstilling til justitsministeren om, at tidligere amtsborgmester Erling Tiedemann beskikkes som medlem og forhenværende hospitalsborgmester Jørgen Frederiksen som suppleant til Dommerudnævnelsesrådet s.
- 67/99. Høring vedrørende Opgavekommissionens betænkning 1366 om "Fordeling af opgaver i den offentlige sektor" s.
- 50/99. Godkendelse af ændring i bymuseets vedtægter, således at Kultur- og Fritidsudvalget fremover udgør bestyrelsen s.
- 51/99. Godkendelse af ændring af KUC's vedtægter, således at forretningsudvalget udvides fra 4 til 6 medlemmer s.
- 62/99. Orientering om rapporten om "Fremtidens gymnasium og HF-kursus 1998" som grundlag for gymnasie- og hf-planlægningen s.
- 58/99. Forslag til plejeboligplan s.
- 59/99. Tillægsbevilling til budget 1999, Voksne med særlige behov, konto 5.45.1, behandling af stofmisbrugere s.
- 60/99. Udskiftning af jernbanesveller på 3 daginstitutioner som et opkvalificeringsprojekt for ledige (pilotprojekt) m.v. s.
- 63/99. Udbygningsplan for voksne udviklingshæmmede s.
- 69/99. Valg af et kvindeligt medlem til Tilsynsrådet for Børnehjemmet Jacob Michaelsens Minde s.
- 46/99. Endelig vedtagelse af lokalplanen for "Enigheden" s.
- 47/99. Endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen Lergravsvej, Nyrnberggade, Lemberggade og Sternberggade s.
- 48/99. Endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen Moselgade, Wittenberggade, Weimargade og Øresundsvej s.
- 54/99. Endelig vedtagelse af lokalplanen for "Kalvebod Brygge Nord II" med tilhørende kommuneplantillæg s.
- 49/98. Forslag til renovering af Blågårds Plads s.
- 53/99. Kapitalbevilling til etablering af ny belægning på Christians Brygge i forbindelse med opførelsen af Det Kgl. Bibliotek s.
- 68/99. Forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 87, "Drechselsgade"
- 57/99. Oprettelse af "Rådet for Bæredygtig Udvikling i Københavns Kommune" samt forslag til procedure for sammensætning af rådet s.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. februar 1999

- 66/99. Forslag til beslutning (stillet af Bo Asmus Kjeldgaard, Kaja Jacobsen og Jens Johansen (F) om, at der i helhedsplanen for Ørestaden skal stilles krav til miljørigtig projektering, herunder ressourcebesparelser i nybyggeriet m.v.
- 75/99. Indkaldelse af en stedfortræder for Peter Skaarup, O fra 27. februar til 27. marts 1999 s.
- 76/99. Meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Lise Helweg midlertidigt indtræder som medlem af Miljø- og Forsyningsudvalget, som delegeret for Amagerforbrænding og Vestforbrænding, som medlem af repræsentantskabet for R98, som medlem af Københavns Kommunes Erhvervsråd, som medlem af Øresundskomiteen, som medlem af Danske Elværkers Forning, samt som suppleant i SMOKA (modtagestation for olie og kemikalieaffald) og som suppleant i CTR under Preben Bille-Brahes orlov s.
- 77/99. Meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om, at Bo Hindkjær Pedersen midlertidigt indtræder som medlem af Økonomiudvalget under Peter Skaarups orlov s.
- 55/99. Optagelse af 4-årigt variabelt forrentet stående lån s.
- 61/99. Salg af en ubebygget ejendom s.